

12. Přátelé, slizouni a piráti

12.2.1 Lháři

Většinu z nás odmala učili, že lhát je prostě nepřijatelné. Stejně nás ohromuje počet dvanáctiletých, které známe, a kteří lhali, aby se mohli přihlásit k sociálním sítím. Všechny velké sociální sítě včetně služeb MySpace a Facebook vyžadují věk uživatelů alespoň 13 let. To je bezpečnostní opatření vycházející z toho, že dvanáctiletí často nemají sociální dovednosti a zkušenost, aby se mohli chránit před online lháři.

Když tito dvanáctiletí lžou o svém věku, aby se mohli připojit k sociálním sítím, sami se stávají podvodníky. Přemýšlejte o tom, až budete hodnotit potenciální online přátele. Je tomu potenciálnímu příteli opravdu 14, jak tvrdí ve svém profilu? Možná. Ale stejně tak mu může být 11 nebo 47. To se nedá poznat. Pokud vaše vlastní datum narození není přesně takové, jak udáváte, proč si myslíte, že je to u ostatních jinak?

12.2.2 Slizouni

Protože online fóra a sociální sítě umožňují lidem, kteří mohou být navzájem úplně neznámí, spolu opakovaně mluvit a opravdu se poznat, představují zvláštní riziko pro dospívající uživatele. Sexuální predátoři často tráví čas na webových stránkách, o kterých ví, že tam chodí dospívající, aby s teenagery navázali vztahy. Snaží se tato přátelství posilovat tím, že jsou příjemní a chápající a někdy nabízejí dárky. Za tyto dárky je nakonec potřeba zaplatit. Některé zprávy uvádějí, že téměř 20 % dětí ve věku 10 až 17 let na síti alespoň jednou dostalo neslušný návrh. Pedofilové spoléhají na anonymitu kyberprostoru, stejně jako na naivitu mladších surfujících. Jak vážný je problém sexuálního predátorství na síti? To záleží na tom, koho se zeptáte. Už v roce 2003 společnost Microsoft zavřela nehlídané chatové místnosti ve 28 zemích v Evropě, Africe, Asii, Latinské Americe a na Středním východě. Prohlásila, že se tyto chatovací místnosti „staly rejdištěm odesílatelů nevyžádané pošty a sexuálních predátorů.“ Chatovací místnosti v Americe zůstaly v provozu, ale přístup do nich byl umožněn jen registrovaným uživatelům služby MSN – lidem, jejichž identifikaci a platební informace společnost Microsoft znala.

Sexuální predátoři se bohužel neomezují na mezinárodní chatovací místnosti. Jen se zeptejte agentů ze skupiny Operation Blue-Ridge Thunder. Tato jednotka se zvláštním úkolem vznikla v roce 1997 na malém městě ve Virginii a věnuje se hledání sexuálních predátorů na síti. Agenti této služby navštěvují chatovací místnosti a online fóra a vydávají se za dospívající.

12. Přátelé, slizouni a piráti

Důstojník Rodney Thompson tvrdí, že během dvou minut, kdy se jeden den vydával za 13letou dívku, ho oslovilo devět starších mužů. Od roku 1997 poskytla tato jednotka se zvláštním úkolem policejním složkám vodítka v případech více než 2 500 potenciálních pedofilů. Ještě děsivější je, že na jiných místech v zemi pracuje 46 podobných jednotek.

Většina predátorů naštěstí používá docela standardní přístup. Když víte, jak tyto slizouni pracují, můžete se jim vyhnout. Pokud se dostanete do problémů, můžete je navíc nahlásit.

Chcete nahlásit slizouna?

FBI to zajímá. Vážně!

Přejdete na adresu www.fbi.gov a klikněte na odkaz **Nahlásit internetový zločin**.

Měli byste si také pamatovat, že ne všichni slizouni jsou staří úchylové. Když 16letá Celie dostala od online kamaráda zprávu, která obsahovala výhrůžky jeho spolužákům, neodbyla to tím, že by se prostě odhlásila. Zprávu si vytiskla a odnesla ji na policii. 17letý slizoun zjistil, že jsou jeho komentáře zveřejněny, a on sám je zatčený. Když policie prohledala jeho dům, našla zbraně a znepokojující nacistickou výzbroj. Častější je, že si dospívající jen stěžují a píší hloupé výhrůžky, které nikdy nemíní splnit. Vyhrůžování online, i když to nemyslíte vážně, je však stejně nebezpečné, jako psaní výhrůžných dopisů. A taky stejně nelegální.

12.2.3 Kyberstalkeři

Kromě běžných slizounů a úchylů je Internet také domovem velmi malého, ale děsivého počtu lidí, kterým se říká **kyberstalkeři**.

Kyberstalker Predátor, který používá Internet (chatovací místnosti, IM nebo e-mail) k obtěžování svých obětí.

Kyberstalking je technicky pokročilá forma klasického stalkingu. Při kyberstalkingu stalker používá online fóra, jako jsou herní fóra, sociální sítě a e-mail, k obtěžování své oběti. Stalking je častější, než si myslíte. Někteří odborníci tvrdí, že až 5 % dospělých bude někdy v životě obětí stalkingu. U kyberstalkingu nebezpečí nespočívá vždy v tom, co predátoři říkají VÁM. Jde také o to, co říkají O VÁS. V nedávných případech zveřejnili kyberstalkeři osobní informace (včetně adresy a telefonního čísla) na fórech spolu se zlovolnými lžemi, jejichž cílem

12. Přátelé, slizouni a piráti

bylo poškodit pověst oběti. Falešná tvrzení o užívání drog a promiskuitě jsou poměrně běžná. I když pomluvu ignorujete, už to, že vás opakovaně kontaktuje a obtěžuje někdo, s kým nechcete mluvit, je samo o sobě dost nepříjemné.

Pokud máte pocit, že jste obětí stalkingu, je důležité to nahlásit policii. Mějte na paměti, že se to týká skutečného stalkingu. Je velký rozdíl mezi někým, kdo se vás snaží vtáhnout do neobvyklé konverzace, a někým, kdo vás pronásleduje a vyhrožuje vám. Od lidí, kteří vám lezou na nervy, se můžete snadno odpojit. Někdo, kdo provádí stalking nebo vám vyhrožuje, musí být nahlášen policii. Rozdíl poznáte.

Nebojte se špatné věci nahlásit. FBI bere online zneužívání vážně.

12.3 Monitorování Internetu

Vaši rodiče možná mohou mít obavy o to, s kým se na síti stýkáte. Pokud nemají, je to pravděpodobně proto, že si neuvědomují, kolik času na síti ve skutečnosti trávíte. Mnoho rodičů přehlídí skutečnost, že domácí počítače nejsou ani zdaleka jediným přístupem k Internetu, který jejich děti mají. Před několika lety byl přístup na Internet docela omezený. Dnes si mohou dospívající vybrat mezi domácím počítačem, počítačem jejich kamarádů, školními učebnami, knihovnami a internetovými kavárnami. Státní odpočívadla a dokonce i kempy dnes turistům nabízí přístup na Internet. Jak přesně říká Lawrence Magid z Národního centra pro pohřešované a zneužívané děti: „...děti nemusejí být při používání Internetu ve společnosti zodpovědného dospělého.“

12.3.1 Monitorovací programy

Pokud mají vaši rodiče obavy, možná nainstalovali na váš domácí počítač program pro sledování pohybu na Internetu. Jestli to udělali, mohli si vybrat z mnoha možností – Parental Controls 2010, PC Tattletale, IAmBigBrother, Cyber Patrol, Safe Eyes, Net Nanny a podobně. Vaši rodiče mohou sledovat, jak Internet používáte, už za 29,99 USD (v přepočtu přibližně 600 Kč). Vaši rodiče ne? Tím si nebuďte tak jisti. Když je na trhu tolik produktů, něčí rodiče to určitě kupují!